

Mødet den 6. Decbr. 1906.

Til Efterretning forelaa følgende Sager:

1. Bekendtgørelse fra Justitsministeriet om Kommunerne indbyrdes Forhold efter Lov af 6. April 1906 om indenrigs Kødkontrol.
2. Bekendtgørelse fra samme Ministerium om Eksportslagteriernes Stilling efter samme Lov.
3. (J. Nr. 11⁵—1906). Skrivelse fra Aarhus Stiftamt med Indenrigsministeriets Approbation paa Købekontrakt med Forvalter Chr. Hansen angaaende et Areal af Matr. Nr. 1780 a af Bygrunden, beliggende ved Samsøgades søndre Side.
4. (J. Nr. 22¹³—1906). Skrivelse fra samme med Indenrigsministeriets Approbation paa Købekontrakt med Tandlæge A. Rose angaaende et Areal af Matr. Nr. 1 c af Markjorden fra Marselisborg, beliggende ved Strandvejen, til Sammenlægning med den ham tilhørende Naboejendom.
5. Efter Indstilling fra Skoleudvalget vedtoges det at lade Udførelsen af Fejning af Gade og Fortov udfor søndre og nordre **Byskoler** overgaa til Bro-lægningsudvalget.
6. (J. Nr. 2¹⁸—1906). Fra Tømrmester N. C. Christiansen forelaa paany Andragende om Tilladelse til at benytte Etagerne i Bagbygningen i den ham tilhørende Ejendom, **Vesterbrogade Nr. 92**, til Værkstedslokaler, uanset at der i Bygningens Stueetage er indrettet Hestestald. Det oplystes, at Stalden

i Forbindelse med Kælderien, hvor der var Øltapperi var udlejet uopsigeligt til Oktober Flyttedag 1911, saaledes at Stalden ikke kunde nedlægges inden dette Tidspunkt, og at der mellem denne og Værkstedslokalerne vilde blive en Etage til Opbevaring af Fourage.

Sundhedskommissionen kunde efter Omstændighederne anbefale, at den ansøgte Tilladelse meddeltes dog kun for et Tidsrum af 5 Aar fra Oktober Flyttedag d. A., og saaledes at der paa Ejendommen thinglæstes Deklaration herom.

Det vedtoges at anbefale, at det ansøgte bevilges overensstemmende med Sundhedskommissionens Erklæring.

7. (J. Nr. 373—1906). Fra Komiteen for **Bespisning af Skolebørn** forelaa Andragende om et yderligere Tilskud paa 2000 Kr. udover det af Kommunen for indeværende Vinter bevilgede Beløb af 6000 Kr.

Simonsen kunde ønske oplyst, om Komiteen mente at kunne gennemføre Bepisningen af Skolebørnene, naar der af Kommunen ydedes et Tilskud af ialt 8000 Kr. Forrige Vinter maatte man standse med Bepisningen 2 à 3 Uger, førend det var paatænkt, idet man manglede Midler til at fortsætte med den. Det var kedeligt, om man igen midt i Vinter skulde komme til at staa uden Penge, fordi de private Tilskud hørte op. Han kunde have ønsket, at Komiteen havde andraget om, at der til Børnebespisningen bevilgedes indtil 14—15000 Kr., hvilket Beløb Bepisningen antagelig vilde andrage. Efter Loven af 1902 skulde der ganske vist være en privat Komite til at iværksætte Bepisningen og en Indsamling af Bidrag fra Private, men Ministeriet havde hidtil ikke gjort Vanskeligheder med Hensyn til at give Tilladelse til, at der fra Kommunens Side ydedes Tilskud, der oversteg det

af private tilvejebragte, og det vilde sikkert ikke modsætte sig, at Kommunen afholdt saa godt som hele Udgiften til Bispisningen. Ved at bevilge det af ham nævnte Beløb havde man paa den ene Side sikret Bispisningens Gennemførelse, og paa den anden Side havde man — uden at det kunde gaa ud over Børnene — givet Borgerne Lejlighed til at vise, om de nærede den Anskuelse, at Pengene til Bispisningen skulde tilvejebringes ad privat Vej, i hvilket Tilfælde de kunde yde rigelige Bidrag, eller om de mente, at denne Udgift rettest burde afholdes af Kommunen, i hvilket Tilfælde de kunde undlade at bidrage. Erfaringen havde iøvrigt vist, at der Aar for Aar kom mindre ind ved Indsamlingen til Børnebispisningen, noget der tydede paa, at det var ved at blive den almindelige Mening, at Kommunen skulde paatage sig denne Opgave.

Müller bemærkede, at naar Komiteen ønskede et Tilskud fra Kommunen af ialt 8000 Kr., var det ud fra den Forudsætning, at man kunde indsamle 4000 Kr. hos Private. For 12000 Kr. kunde man holde Bispisningen i Gang i 10 Uger, fra Midten af Januar til Slutningen af Marts. Efter Loven af 1902 om Skolebispisning kunde Kommunen ikke overtage hele Udgiften ved denne, idet den kun kunde »yde Bidrag til Foreninger, som i Maanederne December—Marts gav vederlagsfri Bispisning af Skolebørn fra uformuende Hjem«. Allerede af den Grund maatte han tage Afstand fra den foregaaende Taler. Det rigtigste var, — saaledes som Lovgivningen for Tiden var paa det ommeldte Omraade — at Byraadet foreløbig bevilgede det af Komiteen ønskede Beløb. Hvis man vilde forlange, at Bispisningen skulde opretholdes i 10 Uger, og det skulde vise sig umuligt at gøre

dette med de private Bidrag, der kom ind, kunde man jo komme til Byraadet med fornyet Andragende om Tilskud.

Filtenborg kunde ikke være enig med Hr. Simonsen. Efter den omtalte Lov kunde Kommunen ikke uden Ministeriets Samtykke tilskyde noget større Beløb end det, der var tilvejebragt ad privat Vej. Det vilde i høj Grad skade Indsamlingen fra de Private, hvis Kommunen udtalte, at den vilde paatage sig Udgiften ved Besisningen. Hvis Komiteen senere kom til at mangle Penge, kunde man derimod efterbevilge den et yderligere Tilskud.

Jul. Andersen vilde meget anmode om, at man imødekom Andragendet og i hvert Tilfælde ikke bevilgede mindre end af Komiteen ansøgt. Ifjor havde man maattet standse Besisningen efter 7 Ugers Forløb, og den skulde gerne vedligeholdes i 10. Man maatte erindre, at det var en meget uheldig Tid at indsamle Penge paa lige efter Jul, hvor der var stillet store Krav til den private Velgørenhed, og hvor Fortjenesten for mange tilmed var forholdsvis ringe. Personligt kunde han selvfølgelig ønske det størst mulige Tilskud fra Kommunens Side.

Sabroe gjorde opmærksom paa, at Indsamlingen til Børnebesisningen hos de Private blev mødt med stigende Uvilje, hvilket gav sig Udslag i, at det stadig blev vanskeligere at faa Bidrag til Besisningen. Som et tidligere konservativt Medlem af Raadet havde sagt, var der ingen Mening i en privat Indsamling, naar Kommunen alligevel skulde yde saa stort et Tilskud. Man maatte heller ikke være blind for, at Opkrævningen af de private Bidrag kostede ikke saa lidt; det var en Udgift, der sparedes, naar Kommunen overtog hele

Bespisningen. Han vilde i hvert Tilfælde henstille, at man blev enige om, hvis Komiteen paany i Vinter skulde anmode om Tilskud, til næste Aar at lade Kommunen afholde hele Udgiften ved Børnebespisningen, noget han ikke tvivlede om, at man let erholdt Ministeriets Samtykke til.

Simonsen var ikke uvidende om, at Ministeriets Tilladelse skulde indhentes, forsaavidt der af Kommunens Kasse skulde bidrages mere end af Private tilvejebragt, men for denne Sags Skyld kunde man lige saa gjerne bevilge 14000 Kr, som 8000 Kr., da der fra Private langt fra kunde indsamles det sidstnævnte Beløb. Ministeriet skulde søges alligevel, og det vilde utvivlsomt ikke modsætte sig, at Kommunen afholdt Resten af Udgifterne til Bespisningen, selv om der kun fra Private var indsamlet nogle faa Hundrede Kroner. Ved den nævnte Lovs Behandling var det fra en vis Side hævdet, at det private Initiativ sagtens kunde bære den her omtalte Sag. Erfaringen havde vist, at dette langt fra var tilstrækkeligt, og da alle var enige om, at Børnene i mindst 10 Uger skulde bispises i Skolerne, maatte Kommunen tage Sagen i sin Haand.

Müller paapegede, at naar det efterhaanden var vanskeligere at faa Pengene til at slaa til, og Bespisningen i det hele var blevet noget dyrere, skyldtes dette bl. a. ogsaa, at selve Fødemidlerne var stegne ikke saa lidt i Pris. Til Hr. Sabroe skulde han sige, at Indkrævningen af de 4000 Kr. man paaregnede fra Private, kostede ca. 400 Kr. Det var ganske vist ikke saa lidt, men billigere kunde man næppe have den. Han var enig med den foregaaende Taler i, at det først og fremmest galdt om, at Børnene skulde have Mad, men fore-

løbig haabede Komiteen at kunne klare sig med et Tilskud fra Kommunen af ialt 8000 Kr.

S a b r o e fremhævede, at den Omstændighed, at det kostede 400 Kr. at faa 4000 Kr. opkrævet, var det bedste Bevis paa, hvor trevent Indsamlingen gik. Det var meget dyre Penge, Komiteen arbejdede med.

S a m u e l s e n kunde oplyse, at Opkrævningen ikke var slet saa dyr som af Hr. Müller omtalt, idet den dog kun androg 5 % af det opkrævede Beløb. I og for sig var det vel nok, men det var efterhaanden forbundet med ikke saa ringe Ulejlighed at faa de private Bidrag opkrævede. Han vilde anbefale, at man foreløbig bevilgede de af Komiteen yderligere ansøgte 2000 Kr., saaledes at der eventuelt senere kunde ydes den større Tilskud, hvis det skulde blive nødvendigt.

Det foreliggende Andragende bevilgedes.

8. Udenfor Dagsordenen vedtoges det paa Foranledning af O l e s e n at rette en Forespørgsel til Skolekommissionen angaaende dens Opfattelse af det i den senere Tid rejste Spørgsmaal om, hvorvidt den, naar Børns Undervisning i private Skoler ikke findes tilstrækkelig god, da kan paabyde deres Indmeldelse i Kommunens Skoler.

